

wpt, 23.05.2014r.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

OS-II.7013.57.2014.KM

Rzeszów, 2014-05-15

Pan
Maciej Grabowski
Minister Środowiska

W związku z przygotowanym przez Ministerstwo Środowiska „Projektem założeń projektu ustawy Prawo wodne” z dnia 28 marca 2014 r., w załączeniu przekazuję stanowisko Zarządu Związków Producentów Ryb, przesłane przy piśmie Prezesa Związku Producentów Ryb - Organizacja Producentów w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2014 r. znak: L.dz. /04/2014, dotyczące w/w projektu.

Nadmieniam, że w pełni popieram prezentowane przez Zarząd Związków Producentów Ryb stanowisko, w zakresie braku racjonalnych podstaw do wprowadzenia nowej opłaty za korzystanie ze środowiska tj. opłaty za pobór wód na potrzeby chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, która została określona w w/w projekcie.

Ponadto pragnę przedłożyć swoje stanowisko w sprawie w/w „Projektu założeń projektu ustawy Prawo wodne” z dnia 28 marca 2014 r.

W szczególności chciałbym zwrócić uwagę na zagadnienie związane ze zmianą właściwości organów do wydawania pozwoleń wodnoprawnych w stosunku do rozdziału kompetencji pomiędzy marszałka województwa i dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego, wskazanego we wcześniejszym projekcie założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 5 czerwca 2012 r.

Projekt założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 5 czerwca 2012 r. wskazywał, że marszałek województwa będzie organem właściwym do wydawania następujących pozwoleń wodnoprawnych, w tym będących częścią pozwoleń zintegrowanych:

- 1) jeżeli szczególne korzystanie z wód, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy – Prawo ochrony środowiska;
- 2) jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, będących przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) na wprowadzanie do wód powierzchniowych substancji hamującej rozwój glonów;
- 4) na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, pochodzących z eksploatacji instalacji związanej z przedsięwzięciami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Dyrektor urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego miał natomiast przejąć wyłącznie pozwolenia wodnoprawne związane z wykonywaniem robót na terenach szczególnego zagrożenia powodzią oraz związane z wykonaniem budowli przeciwpowodziowych.

Odnosząc się do przedmiotowych założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 28 marca 2014 r., przekazujących w całości kompetencję marszałka województwa do wydawania pozwoleń wodnoprawnych dla dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego, zauważam co następuje:

Przedmiotowy projekt nie uwzględnia Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), co może doprowadzić do ograniczenia funkcjonowania zintegrowanego systemu zapobiegania zanieczyszczeniom w województwie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności Prawa ochrony środowiska, Prawa geologicznego i górniczego czy ustawy o odpadach, marszałek województwa jest sytuowany jako organ regulacyjny dla największych przedsięwzięć, i jest odpowiedzialny za politykę emisyjną na terenie województwa, jak również za redukcję zanieczyszczeń w województwie. Wcześniejsza wersja założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 5 czerwca 2012 r. była zbieżna z obowiązującymi przepisami prawa i pozostawiała właściwość marszałka województwa jako organu regulacyjnego dla największych przedsięwzięć.

Należy zauważyć, że pozwolenie wodnoprawne stanowi co do zasady część pozwolenia zintegrowanego. Przekazanie zadań związanych z wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych stanowi naruszenie w/w Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych. Ponadto należy podkreślić, że procedura wydawania pozwoleń zintegrowanych ma charakter zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, brak pozwolenia zintegrowanego może spowodować wstrzymaniem pracy w zakładach, które posiadają instalację objętą pozwoleniem zintegrowanym, w przypadku gdy wymagana jest zmiana już wydanego pozwolenia zintegrowanego lub wymagane jest wydanie nowego pozwolenia zintegrowanego. Przyjęte założenia przedmiotowego projektu spowodują konieczność rozdzielenia pracowników prowadzących te postępowania pomiędzy marszałka województwa, a dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego. Jest tym dziwniejsze, że analogicznych rozwiązań nie przewiduje się w zakresie kompetencji starosty. Nasuwa się przypuszczenie, że przekazanie dyrektorowi urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego kompetencji do wydawania wszystkich pozwoleń wodnoprawnych wydawanych dotychczas przez marszałka województwa, stanowi szukanie na siłę nowych zadań dla nowo tworzonego organu.

Wobec powyższego nowy projekt założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 28 marca 2014 r. w zakresie kompetencji do wydawania pozwoleń wodnoprawnych jest całkowicie niekonsekwentny, narusza i komplikuje aktualnie obowiązujący stan prawny, a także jest niezgodny z Ramową Dyrektywą Wodną w zakresie prowadzenia gospodarki wodnej w układzie zlewniowym, a jednocześnie nie jest zgodny z podziałem administracyjnym Państwa. Należy podkreślić, że dyrektor urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego nie posiada doświadczenia w zagadnieniach związanych z przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowe tj. przedsięwzięciami będącymi w kompetencji marszałka województwa. W związku z tym wszystkie urzędy gospodarki wodnej regionu wodnego wymagać będą odpowiedniego wsparcia kadrowego, co będzie stanowić dodatkowe obciążenie dla budżetu Państwa.

Zgodnie z założeniami do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 28 marca 2014 r. kompetencje dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego będą analogiczne z zadaniami dotychczasowych regionalnych zarządów gospodarki wodnej, z wyłączeniem zadań i kompetencji w zakresie utrzymywania wód i inwestycji w gospodarce wodnej. Doświadczenia dotyczące funkcjonowania regionalnych zarządów gospodarki wodnej wskazują na niedostateczną skuteczność wywiązywania się z nałożonych zadań administracyjnych związanych z gospodarowaniem wodami, czy sprawami powodziowymi np. wiele wątpliwości budzi zakres wydawanych decyzji w trybie art. 40 ust. 3 i art. 88l ust.2 ustawy Prawo wodne, szczególnie przez różnych dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz permanentne uchylanie się od wydawania uzgodnień przy udzielaniu koncesji na wydobywanie kopalin z obszarów bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodzią w trybie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Wobec powyższego trudno oczekiwać, że naraz zmieni się powyższa sytuacja i nowa struktura jakim jest urząd gospodarki wodnej regionu wodnego będzie dobrze funkcjonować.

Ponadto nadmieniam, że przekazanie do dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego zadań wykonywanych dotychczas przez marszałka województwa, zawartych w przedmiotowym projekcie założeń do projektu ustawy Prawo wodne z dnia 28 marca 2014 r., będzie już czwartym w przeciągu ostatnich siedmiu lat przekazaniem kompetencji od jednego organu do innego organu (licząc w tym wojewodę, marszałka województwa, regionalnego dyrektora ochrony środowiska i dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej). Przekazanie jednego rodzaju decyzji regulacyjnej emisję do środowiska od organu, który wydaje obecnie wszystkie pozostałe tego typu decyzje, do innego organu, spowoduje dalsze skomplikowanie struktur administracyjnych, zaistniałe już po wprowadzeniu Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, odpowiedzialnych za ochronę środowiska.

Wobec powyższego uważam za prawidłowe przyjęte wcześniej założenia do projektu ustawy Prawo wodne w wersji z dnia 5 czerwca 2012 r., w zakresie przekazania do dyrektora urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego wyłącznie zadań wykonywanych przez marszałka województwa dotyczących wydawania pozwoleń wodnoprawnych związanych z przeciwdziałaniem wystąpienia powodzi

tj. pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie budowli przeciwpowodziowych oraz na wykonywanie prac na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, a w kompetencji marszałka województwa pozostawienie pozostałych pozwoleń wodnoprawnych. Jednocześnie należy podkreślić, że zadania związane z powodzią są już obecnie realizowane przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, dlatego też dyrektor urzędu gospodarki wodnej regionu wodnego byłby właściwym organem skupiającym w jednych rękach wszystkie zagadnienia związane z powodzią.

Przekazując powyższe stanowiska do przygotowanego przez Ministerstwo Środowiska „Projektu założeń projektu ustawy Prawo wodne” z dnia 28 marca 2014 r., uprzejmie proszę o uwzględnienie poruszonych zagadnień w pracach nad projektem nowej ustawy Prawo wodne.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Lucjan Kuźniar
WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

zał.

kserokopia stanowiska Zarządu Związków Producentów Ryb wraz z pismem Prezesa Związku Producentów Ryb - Organizacja Producentów w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2014 r. znak: L.dz. /04/2014

Do wiadomości:

Związek Producentów Ryb - Organizacja Producentów
ul. Krakowska 5/2, 61-889 Poznań